

۲۰۱۶/۱۰/۲۱

عبدالجلیل جمیلی

از هر جا سخنی

بخش اول

طرق ساده ای برای تشخیص دروغ از راست

{منبع نمناک}

در این گزارش خواندنی مواردی ذکر شده است که می تواند به شنونده کمک کند طرف مقابلی که با او صحبت می کند آیا راست می گوید یا دروغ؟

تشخیص دروغ پنج روش حرفه ای برای

پی بردن به راست و دروغ گفتن افراد زیرکی و باهوش خاصی را میطلبد، اگر حرفه ای باشید و روش های تشخیصی دروغ را آموخته باشید، به راحتی، حتی بدون پرسیدن هیچ سؤالی می توانید تشخیص دهید فرد گوینده در حال دروغ گفتن است یا خیر؟

در این گزارش خواندنی مواردی ذکر شده است که می تواند به شنونده کمک کند طرف مقابلی که با او صحبت می کند آیا راست می گوید یا دروغ؟

افراد دروغگو را بشناسید

در یک نظرسنجی در تویتر که پرسیده شده بود آیا در محل کار خود دروغ می گویند یا خیر، پاسخ ۷۰ فیصد از شرکت کنندگان بلی بود. جای تعجب است که ۳۰ فیصد پاسخ منفی داده اند. یعنی هرگز دروغ نگفته

حقیقت این است که همه ما دروغ می گوئیم. برخی از دروغ ها بیشتر خوب هستند تا بد. مثلاً زمانی که می گویند: «اما آیا کسی واقعاً دوست دارد بشنود که چقدر مدل موی جدیدت خوب است!» در حقیقت یک دروغ خوب گفته ممکن است شنیدن حقیقت تلخ باشد. مدل موی جدیدش افتضاح است؟

نوع دیگر دروغ که هرگز نباید اتفاق بیفتد و ما از شرایط آن کاملاً مطمئنیم. به عنوان مثال از نظر مردم فلان کشور در کل مبارزات انتخابی، در مورد اینست که کدامشان بیشتر دروغ گفته اند. در اصل مردم دیگر اعتماد زیادی به

هیچ کدام شان ندارند، اما کاندیدی که کمتر دروغ گفته، کمتر مخرب بوده است و به نظر میرسد شخص راستگوتر بوده باشد. پس با وجود این همه دروغ، شما چگونه زمانی که به شما راست بگویند متوجه می شوید؟ آگاهان تأیید کرده اند که نشانه هایی در کلام و رفتار افراد دروغگوست که با آگاهی از آنها می توانید افراد دروغگوی اطراف خود را تشخیص دهید. اینک با هم نگاهی می اندازیم به پنج مورد از واضح ترین آنها: هنگامی که آنها به طور لفظی از حقیقت صحبت می کنند، آنها در حال دروغ گفتن هستند، به عبارت دیگر، وقتی کسی می گوید «ببخشید که اظهارات من شما را رنجیده خاطر کرد»، آنها در واقع شرمنده نیستند. آنها از این ناراحتند که اظهارات شان شما را آزار داده است ولی نمی گویند اینکه خودشان باعث آزار شما شده اند. تفاوتی در این دو وجود دارد.

هنگامی که از کلمات بسیاری استفاده می کنند:

تحقیقات نشان داده است که افرادی که دروغ می گویند برای بیان منظور اغلب ساده خودشان ۱۰ برابر بیشتر از خود را در راه استفاده از کلمات نشان نمی دهند. کلماتی استفاده می کنند و آنها **وسواس** شبه انکار آنها به سؤالات به طور مستقیم پاسخ نمی دهند، بلکه تصور می کنند که در حال پاسخ دادند. مثلاً اگر از یک فرد دروغگو بپرسید که «تو آن گلدان را شکستندی؟» ممکن است این طور جواب بدهد: «اصلاً از قیافه من معلوم می شود که من این کار را انجام بدهم؟» یا «من مانند آدم هایی هستم که دوست دارند گلدان بشکنند؟» در صورتی که می توانند خیلی ساده پاسخ دهند «که نه»

زمینه سازی، تکذیب، اصلاح:

شما این اصطلاحات را به خوبی می شناسید. آنها از عبارات آزار دهنده ای مانند «تا او آنجا که من میدانم...» یا «اطلاعاتی که من درین مورد دارم...» و یا «باورت همیشه اگر بگویم...» همه این جمله ها زمینه سازی و کسب فرصت برای ساخت ادامه داستان غیر واقعی است. نرم کردن:

این یک مورد خیلی شایع است. زمانی که مردم نمی خواهند حقیقت را بگویند آنها تلاش می کنند تا از کلماتی برای نرم کردن اصل ماجرا کمک بگیرند. پس ترجیح می دهند از اصطلاحی مانند «در این قضیه او را فریب دادند» یا «فلان شخص او را مشکوک ساخته» و یا «به اشتباه این کار را انجام داده است» و امثال آن برای نرم کردن واقعیت استفاده می کنند.

در حالی که غیر ممکن است مردم همیشه راستگو باشند، اما زمان هایی وجود دارد که دروغ گفتن کاملاً نامناسب و غیر قابل قبول است. مثلاً ممکن است که دروغی در محل کاری باعث اخراج شخصی شود و یا اثرات بدی در روابط چند نفر دیگر داشته باشد. تلاش کنید که تا حد ممکن از عادت دروغگویی و اشخاص دروغگو به دور باشید و اگر مجبور بودید تنها زمانی دروغ بگویید که بدانید دروغ شما به آن شخص و دیگران آسیبی نمیزند یا به نتیجه خیری بیانجامد.

ادامه دارد